Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1905. Wydano i rozesłano dnia 21. sierpnia 1905. **Część XVII.**

Nr. 90.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. lipca 1905 L. 63.838, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w Drohobyczu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Drohobycza na pobór w roku 1905, 75% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 91.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. lipca 1905 L. 83.160, o opustach w podatkach bezpośrednich.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułów IV. do XI. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. czerwca 1905 L. 42.694 należą się w r. 1905 następujące opusty w podatkach bezpośrednich:

a) w podatku gruntowym opust w wysokości 15%;

b) w podatkach domowych z wyjątkiem podatku 5% od dochodu z budynków od podatku domowego czasowo uwolnionych, opust w wysokości 12·5%.

Ogólna suma powszechnego podatku zarobkowego została zniżona na r. 1905 podobnie jak za rok poprzedni o 25% i wynosi kwotę 35,909 641 K 86 h.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, wymienionych w § 100 ustęp 1 i 5 powołanej ustawy przypisany i pobierany być ma w r. 1905 w wysokości 10%, jak w roku ubiegłym.

Opusty pod a) i b) będą obliczane tylko od rządowej należytości podatkowej z wyłączeniem dodatków autonomicznych i zostaną zapisane przez c. k. Urzędy podatkowe w książeczkach podatkowych i nakazach płatniczych na te podatki. Kiedy zapisanie to będzie mogło nastąpić poda każdy c. k. Urząd podatkowy osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 6. lipca 1905.

Nr. 92.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. czerwca 1905 L. 56.914, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Jaworowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Jaworów-Sądowa Wisznia, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Jaworowie udzielonej uchwałą sejmową zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 44), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Jaworów-Sądowa Wisznia na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu ponownie przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Jaworów-Sądowa Wisznia, Wydziałowi powiatowemu w Jaworowie jako władzy nadzorującej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 28. czerwca 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 93.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. lipca 1905 L. 62.887, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Ottynii.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na mocy ustawy z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Ottynia na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat pięciu, to jest do końca roku 1909.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 94.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. czerwca 1905 L. 56.141, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Turce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Turka - Czarna na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Turce, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Turka-Czarna na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Turce przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Turka-Czarna, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. czerwca 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 95.

U s t a w a

z dnia 25. lipca 1905, o udzieleniu gminie miasta Brzeżany koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Brzeżany na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Brzeżany pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich a mianowicie:

1. na drodze ku Posuchowi za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;

2. na rządowym gościńcu, wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką;

3. na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej za cmentarzem;

4. na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatniemi chałupami przedmieścia;

5. na gościńcu rządowym wiodącym do Lwowa przy rogatce Lwowskiej;

6. na drodze krajowej ku Złoczowowi i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Brzeżany, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe. wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brzeżany pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 25. lipca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 96.

U s t a w a

z dnia 25. lipca 1905, o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Stanisławowa na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących piętnastu do miasta prowadzących drogach:

1. Mykietyńce-Knihynin,
2. Krechowce-Knihynin,
3. Pasieczna-Knihynin,
4. Opryszowce-Knihynin,
5. Czukałówka-Knihynin,
6. Krechowice-Knihynin (ulica Lipowa),
7. Zagwóźdź-Knihynin,
8. Wołczyniec-Knihynin,
9. na drodze do dworca kolejowego (ul. Romanowskiego),
10. na ulicy Pełesza,
11. na ulicy Rejtana,
12. na ulicy Słowackiego,
13. na ulicy Szewczenki,
14. na ulicy Racławickiej,
15. na ulicy Batorego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to wedle następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) h;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) h;
3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;
4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina, pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu, preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 r. Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Stanisławowa pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej sprawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna wła-

dza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22. maja 1897 (Dz. u. kr. Nr. 32, przedłużona rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900 (Dz. u. kr. Nr. 45) i z dnia 3. lipca 1903 (Dz. u. kr. Nr. 76), o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłaty kopytkowego.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 25. lipca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 97.

Ustawa

z dnia 29. lipca 1905, o zezwoleniu gminie król. stoł. miasta Lwowa na pobór opłaty gminnej na cele dobroczynności od biletów wstępu na przedstawienia teatralne, koncerty i wszelkie inne przedstawienia i widowiska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina król. stoł. miasta Lwowa uprawnioną jest do poboru opłaty gminnej na cele dobroczynności od biletów wstępu na przedstawienia teatralne, koncerty i wszelkie inne przedstawienia i widowiska.

Art. II.

Opłaty te mogą być pobierane w następującej wysokości:

A) od biletów wstępu na przedstawienia teatralne i koncerty w cenie począwszy:

1) od 2 koron do 6 koron 20 halerzy;

2) od 6 koron do 10 koron 50 halerzy;

3) od 10 koron i wyżej 100 halerzy;

Bilety, których cena wynosi mniej niż 2 korony nie podlegają opłacie.

B) od biletów wstępu na wszelkie inne przedstawienia tudzież przedstawienia cyrkowe w cenie:

1) nad 50 halerzy do 1 korony 10 halerzy;

2) ponad 1 koronę do 2 koron 20 halerzy;

3) ponad 2 korony do 6 koron 40 halerzy;

4) ponad 6 koron do 10 koron 100 halerzy;

5) ponad 10 koron i wyżej 200 halerzy.

Bilety, których cena nie przenosi 50 halerzy, nie podlegają opłacie.

C) od biletów lub innych opłat za wstęp do tzw. Café chantant, Café koncert, Varieté, Tingl-Tanglów i t. p., w których bywają podawane w sali widowisk napoje i potrawy, w wysokości 10% od biletów lub innej opłaty bez względu na ich cenę.

Bilety, wydawane członkom stowarzyszeń mających na celu popieranie literatury i sztuki a urządzających przedstawienia sceniczne lub koncerty we własnych lub w najętych prywatnych lokalnościach, nie podlegają opłacie.

Wszelkie przedstawienia i koncerty na cele dobroczynne są wolne od opłaty gminnej.

Art. III.

Przedsiębiorca urządzający przedstawienia w art. I. i II. wymienione, obowiązany będzie bezpłatnie pobierać opłatę od biletów pod kontrolą i wedle przepisów wykonawczych, które Rada miasta Lwowa w tym względzie uchwali.

Art. IV.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Art. V.

Wykonanie ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 29. lipca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 98.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 28. czerwca 1905 L. 1.708, w sprawie ustanowienia rejonu ochronnego dla źródeł, zasilających wodociąg miasta Krakowa imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Bielanach powiatu politycznego Kraków.

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Starostwem tamże, wskutek prośby gminy stoł. król. miasta Krakowa i po przeprowadzeniu dochodzeń i rozpraw ko-

misyjnych, orzeczeniem z dnia 9. maja 1904 L. 1.489, ustanowił rejon ochronny dla zabezpieczenia źródeł, zasilających wodociąg miasta Krakowa, imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Bielanach, a to ze względów publicznych, w myśl §§ 18, 220 i 222 powszechnej ustawy górniczej z 23. maja 1854 Dz. p. p. Nr. 146, tudzież §§ 34 i 36 ustawy z 17. grudnia 1884 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 35 z r. 1886, w granicach następujących:

Wychodząc w gminie Kryspinów z punktu, gdzie południowy brzeg drogi prowadzącej z Bielan do Piekar przecina granicę gmin Kryspinów i Piekary t. j. z punktu zetknięcia się parcel katastralnych L. L. 176 i 1134 gminy Kryspinów z granicą gminy Piekary, biegnie granica terenu ku wschodowi wzdłuż południowego brzegu wspomnianej drogi aż do zetknięcia się tejże z lewym brzegiem Wisły, dalej wzdłuż lewego brzegu Wisły do punktu zetknięcia się parcel katastralnych L. L. 421 i 424 gminy Przegorzały z lewym brzegiem Wisły, stąd w kierunku północnym prostą linią do punktu w Przegorzałach, w którym parcela katastralna L. 417 styka się z parcelą drogową L. 511 i gościńcem parceli katastralnej L. 507, dalej wzłuż wschodniego brzegu tej parceli drogowej L. 511 w Przegorzałach do punktu zetknięcia się granic gmin Przegorzały, Bielany i Wola justowska, następnie granicą gmin Wola justowska i Przegorzały na północny wschód aż do miejsca, gdzie ta granica gmin przecina wschodni brzeg drogi prowadzącej z Przegorzał do Woli justowskiej Stąd biegnie granica terenu w Woli justowskiej wzdłuż wschodniego brzegu wymienionej drogi do skrętu tejże naprzeciw zetknięcia się parcel katastralnych L. L. 10, 11 i 501, przecina tę drogę w punkcie zetknięcia się powyższych trzech parcel, idzie dalej wzdłuż wschodniej granicy parceli katastralnej L. 11 do zetknięcia się parcel katastralnych 3, 4, 499 i 500 a stąd wzdłuż północnego brzegu drogi (parc. kat. 499) prowadzącej między zamkiem a folwarkiem dalej w zachodnim kierunku północnym brzegiem drogi do Chełmu i przez Chełm aż do punktu, w którym tę drogę przecina granica gmin Chełm i Olszanica. Stąd biegnie granica terenu w kierunku północno-zachodnim linią prostą do północno-zachodniego rogu mostu znajdującego się w Balicach na rzece Rudawie we wschodnim rogu parceli katastralnej L. 1284/1, skąd skręca się na zachód biegnąc prostą linią aż do punktu, w którym w północnej części gminy Balice łączą się dwa strumyki w pobliżu południowo-zachodniego rogu domu na parceli budowlanej 321. Następnie biegnie granica terenu w prostej linii ku zachodowi do północnego rogu stawu parceli katastralnej L. 349 w Aleksandrowicach (zetknięcie się parcel katastralnych 349, 356 i 803), stąd w kierunku południowo-zachodnim linią prostą do punktu zetknięcia się drogi prowadzącej z Morawicy do Chrosna ze wschodnim brzegiem drogi parceli katastralnej L. 1709 w Morawicy (zetknięcie się parcel katastralnych L. L. 1008/1, 1709 i 1715), następnie na południe wschodnim brzegiem drogi parceli kat. L. 1709 do miejsca, gdzie ta droga przecina granicę gmin

Morawica i Mników, skąd biegnie bez przerwy granicą gmin Morawica i Mników, gmin Cholerzyn i Mników, gmin Cholerzyn i Kaszów, gmin Cholerzyn i Liszki, gmin Budzyń i Liszki, wreszcie granicą gmin Budzyń i Kryspinów aż do punktu przecięcia się tejże granicy gmin z potokiem Sanka. Od tego punktu biegnie granica rejonu ochronnego środkiem wspomnianego potoku w południowym kierunku przez Kryspinów do południowo-zachodniego rogu parceli kat. L. 553 w Kryspinowie, a stąd ku wschodowi wzdłuż południowego brzegu potoku parceli kat. L. 1191/a do miejsca, gdzie potok ten dotyka granicy gmin Kryspinów i Piekary, wreszcie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż granicy gmin Kryspinów i Piekary aż do początkowego punktu wyjścia, zamykając w ten sposób rejon ochronny.

W tym w powyższy sposób ograniczonym rejonie ochronnym zakazuje się bez wyjątku, na przyszłość, a mianowicie na czas trwania wymagających niniejszego zarządzenia względów publicznych, wszelkich robót, mających na celu poszukiwanie lub wydobywanie minerałów zastrzeżonych (§ 3 powszechnej ustawy górniczej) i żywicznych (§ 1 krajowej ustawy naftowej).

Orzeczenie to uzasadnionem jest z jednej strony doniosłością, jaką ustanowiony rejon ochronny posiada pod względem publicznym dla zaopatrzenia miasta Krakowa w wodę, z drugiej zaś tą okolicznością, że według opinii znawców w granicach powyżej zakreślonych można zupełnie wykluczyć znajdywanie się minerałów zastrzeżonych lub żywicznych.

Kraków, dnia 28. czerwca 1905.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.